

Op reis door Oman

Op woensdag 24 oktober was er een extra ALV waarin de statutenwijziging aan de orde zou komen. Daarna werd er een lezing verzorgd door Eric Koops, Bert de Bruin en Sybrand de Bruin. De ALV duurde maar kort, zodat er veel tijd was om te luisteren en te kijken naar het reisverslag van Oman.

Waarom Oman? Israël is bij veel vogelaars wel bekend als een schitterend land om vogels te kijken, maar geldt dit ook voor dit uitgestrekte woestijnland? De vele foto's van prachtige vogels waarvan ik soms niet eens wist dat ze bestonden, bewijzen dat Oman ook met stip op de lijst met te bezoeken vogelgebieden kan worden geplaatst.

Het interessante van Oman is onder meer dat het zowel Afrikaanse als Aziatische vogels (bijvoorbeeld op doortrek uit India) herbergt. Kijk voor de grap maar eens in een atlas, dan blijkt dat het Indiase subcontinent helemaal niet zo ver van Oman af ligt.

Het was de bedoeling om van het noorden een heel stuk naar het zuiden te reizen, en daarna weer terug. In het noorden ligt een bergketen, verder naar het zuiden begint de onmetelijke woestijn. Van oase naar oase trekkend zouden heel wat vogels te zien moeten zijn.

Na wat gedub over het type auto waarmee ze op pad wilden, begon de lange hete rit. Gelukkig waren de wegen over het algemeen bijzonder goed berijdbaar, ze waren meestal keurig geasfalteerd. Toen gebeurde waar elke woestijnreiziger bang voor is: de auto kreeg pech. De accu had het begeven. De mobiele telefoon bracht geen uitkomst. Maar als de nood hoog is ... Toen moest er een nieuwe accu worden gezocht. Die werd wonder boven wonder gevonden en alsof dat nog niet genoeg was kregen ze ook nog een overnachting aangeboden.

Ook op vogelgebied zat het mee, getuige de prachtige foto's die wij te zien kregen. Niet voor niets staan er vaak foto's van Eric in de Grauwe Gors. Schitterend waren natuurlijk de foto's van de Krabplevieren, een vogel die wel wat wegheeft van een Kluut. Ook de meeuwen waren rijk vertegenwoordigd, bijvoorbeeld de Hemprichs Meeuw. Bij vrijwel elke foto werd vol

enthousiasme verteld over de moeilijkheden van het herkennen van de vogel, over bepaalde kenmerken, over voorkomen, over allerlei ondersoorten en dergelijke.

Rifreiger, Oorgier, Zwarte Arend en Hemprichs Meeuw staan netjes in mijn vogelboek, maar veel vogelsoorten die ze hebben gezien, gingen mijn vogelboekje letterlijk te buiten. Zo waren daar de Afrikaanse Paradijsvliegenvanger, Bruine Gent, Jacana, Groene Duif en allelei ander spul dat behoort tot de avifauna van de uiterste randen van wat men nog de WP zou kunnen noemen.

Het is erg leuk om een keer een lezing bij te wonen over een wat onbekendere reisbestemming. Zo blijkt maar weer dat er heel veel plekken op aarde zijn waar vogels erin slagen te overleven, ook in een vijandig aandoende omgeving als een woestijn.

Vera Jongman